

บทสรุปและการวิเคราะห์หาแนวโน้มนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์ในอนาคต

จากการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์ดังกล่าวไว้ในบทที่ ๖ จะเห็นได้ว่า สิงคโปร์ประสบความสำเร็จไม่น้อยในการดำเนินนโยบายต่างประเทศส่งเสริมให้ประเทศของตนสามารถ ยืนหยัดอยู่ได้ในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา (๑๙๖๕ - ๑๙๗๕) เช่น การดำเนินนโยบายไม่เข้ากับฝ่ายใด (Non - Alignment) ทำให้สิงคโปร์สามารถวางตัวเป็นกลางและค้าขายกับแทบทุกประเทศใน โลก การดำเนินนโยบายดองคุณธิพลของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียน ทำให้สิงคโปร์ไม่ถูก ครอบงำโดยประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศหนึ่งประเทศใดโดยเฉพาะ และนโยบายให้ความร่วมมือ กับประเทศในเอเชียอาคเนย์ทำให้ความตึงเครียดที่สิงคโปร์มีต่อประเทศเพื่อนบ้านของตนลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าทีที่ไม่เป็นมิตรของอินโดนีเซียในอดีต สิ่งเหล่านี้เป็นผลให้สิงคโปร์มีความมั่นคง ขึ้นในฐานะที่เป็นประเทศอธิปไตยที่สมบูรณ์ในภูมิภาค และการพัฒนาเศรษฐกิจภายในของสิงคโปร์เอง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้สิงคโปร์มีความเจริญรุ่งเรืองตามลำดับ ด้วยเหตุดังกล่าว ปัญหา การอุดหนุนของสิงคโปร์ที่มีผู้หวังโยกนมากมาย เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๕ จึงถูกจัดไปในปัจจุบัน เพราะ ในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา สิงคโปร์ได้พิสูจน์ให้ชาวโลกเห็นแล้วว่า ตนสามารถยืนหยัดอยู่ได้ แม้จะมี วิกฤตการณ์ทางด้านการเมืองในภูมิภาค มีปัญหาการก่อกวนของคอมมิวนิสต์ภายในและภายนอกประเทศ และถูกประเทศเพื่อนบ้านชุกชุมคามโนด้านความมั่นคงมาแล้วก็ตาม

ในอนาคต นโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์จะมีแนวโน้มไปในลักษณะใดนั้น ผู้เขียนจะ ใช้วิธีการวิเคราะห์ โดยการศึกษาข้อมูลของปัจจัยภายในต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบาย ต่างประเทศของสิงคโปร์ ว่าจากลักษณะปัจจัยภายในที่สิงคโปร์มีอยู่ในปัจจุบัน จะทำให้สิงคโปร์ ต้องดำเนินนโยบายต่างประเทศรูปใดในอนาคต ทั้งนี้เพราะปัจจัยภายในต่าง ๆ ที่ประเทศหนึ่ง มีอยู่ย่อมจะมีผลผลักดันให้ประเทศนั้นดำเนินนโยบายต่างประเทศให้สอดคล้องกับลักษณะหรือสภาวะ ภายในของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่กำลังพัฒนา หรือประเทศที่เพิ่งเกิดใหม่

James N. Rosenau (ed), Linkage Politics, op.cit., pp.1-7.

สภาวะของปัจจัยภายในทั้งหลาย ย่อมมีอิทธิพลอย่างสำคัญยิ่งต่อการกำหนดนโยบายต่างประเทศ
 ของประเทศนั้น^๒ ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายต่างประเทศมีหลายประเภท แต่ที่สำคัญและ
 มีผลโดยตรงสำหรับกรณีของสิงคโปร์ ประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ
 เทคโนโลยี เศรษฐกิจ ประชากร อดุมการ และคุณภาพของรัฐบาล

อย่างไรก็ดี การวิเคราะห์ในลักษณะนี้ เป็นเพียงการวิเคราะห์หาแนวโน้มนโยบาย
 ต่างประเทศในลักษณะกว้าง ๆ เท่านั้น เพราะยังมีปัจจัยภายนอกอีกหลายประเภทที่ทำให้นโยบาย
 ของประเทศหนึ่ง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น เหตุการณ์ทางการเมืองของประเทศเพื่อนบ้าน ของ
 ภูมิภาคและของโลก ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่อยู่นอกเหนือความสามารถในการควบคุมของประเทศใด ๆ
 ดังนั้น ผลของการวิเคราะห์ในที่นี้จึงอยู่ในลักษณะของภาวะปกติ กล่าวคือ เป็นแนวโน้มของนโยบาย
 ต่างประเทศในลักษณะที่นาจะเป็นไปในระยะ ๕ หรือ ๑๐ ปีข้างหน้า และความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น
 ในอนาคตย่อมขึ้นอยู่กับตัวแปร คือ เหตุการณ์ภายนอกประเทศ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยแค่ไหน
 หากเปลี่ยนแปลงมาก แนวโน้มของนโยบายต่างประเทศก็เปลี่ยนแปลงมากเช่นกัน ดังนั้นลักษณะแนวโน้ม
 นโยบายต่างประเทศของสิงคโปร์ที่ผู้เขียนกำลังวิเคราะห์นั้นจึงอยู่ในขอบเขตดังกล่าวข้างต้น

ปัจจัยทางด้านภูมิรัฐศาสตร์

พิจารณาทางด้านภูมิรัฐศาสตร์จะเห็นว่าแม้สิงคโปร์จะเป็นประเทศที่เล็กที่สุดในเอเชีย มี
 เนื้อที่ทั้งหมดเพียง ๒๖๔ ตารางไมล์ หรือเทียบเท่ากับพื้นที่ของจังหวัดนนทบุรีของประเทศไทยเท่านั้น
 แต่สิงคโปร์ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อการคมนาคมทางทะเลและทางอากาศ ที่เชื่อมต่อกับโลก
 ตะวันตกกับตะวันออก จนปัจจุบันสิงคโปร์มีท่าเรือที่ใหญ่อยู่ในอันดับ ๔ ของโลก มีสายการบิน
 ระหว่างประเทศ ๒๐๐ กว่าสาย มีสนามบินนานาชาติทางอากาศยานของสิงคโปร์ตลอดวันตลอดคืน^๓

^๒ Michael O'Leary, "Linkage between Domestic and International
 Politics in Underdeveloped Nations" in James N. Rosenau, *Ibid.*, pp.234-330.

^๓ *Far Eastern Economic Review*, Asia Year Book 1973, p.263.

อย่างไรก็ดี จุดอ่อนที่สำคัญยิ่งในทางภูมิรัฐศาสตร์ของสิงคโปร์คือการที่ชาวสิงคโปร์ ซึ่ง ๗๘ เปอร์เซ็นต์เป็นชาวจีน ถูกล้อมรอบด้วยชาวมลายูในประเทศเพื่อนบ้านรอบคานคือ อินโดนีเซีย มาเลเซียและฟิลิปปินส์ จุดมุ่งหมายของสิงคโปร์มีความรู้สึกว่าเป็นประเทศของตนมีลักษณะ คล้าย ๆ กับประเทศอิสราเอลที่ถูกโอบล้อมโดยประเทศอาหรับรอบคาน และด้วยเหตุนี้เองที่ ในระยะเริ่มแรกสิงคโปร์ได้จ้างผู้เชี่ยวชาญทางด้านทหารอิสราเอลหลายคนมาฝึกวิชาความรู้วิธีการรบให้แก่ทหารของสิงคโปร์ เพื่อให้ทหารเหล่านี้มีสมรรถภาพในการป้องกันประเทศ

ในปัจจุบันทั้งอินโดนีเซียและมาเลเซียไม่ได้แสดงที่หวังว่าจะทำการรุกรานสิงคโปร์ แต่ นโยบายเมตตุนหาของอินโดนีเซียและความทะเยอทะยานของประเทศนี้ในอดีตที่เคยพยายามจะสร้าง จักรวรรดิชาวมลายูขึ้นมา (ดูรายละเอียดในบทที่ ๔) ทำให้ผู้นำสิงคโปร์ไม่มีความแน่ใจว่า อินโดนีเซียจะเป็นมิตรกับตนอย่างถาวรในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือตัวผู้นำของอินโดนีเซีย ก็คงจะเห็นได้จากกรณีที่สิงคโปร์มุ่งปรับปรุงกองทัพของตนเรื่อยมา เพื่อ เตรียมตัวต่อสู้กับการรุกรานนี้ โดยงบประมาณสำหรับคานป้องกันประเทศได้เพิ่มขึ้นทุกปี เช่น ในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ เพิ่มขึ้นไปเป็น ๕๘๖.๗ ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ (ประมาณ ๒,๓๒๐ ล้านบาท) หรือ เท่ากับ ๒๗.๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

อย่างไรก็ดีเนื่องจากเป็นประเทศเล็ก มีประชากรน้อย ลักษณะการสร้างเสริมกำลังทาง ทหารของสิงคโปร์จึงเป็นเพียงการกระทำเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่บรรดาผู้นำสิงคโปร์เท่านั้น เพราะกองทัพกำลังไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ คนของสิงคโปร์ ในขณะที่อันจาคัก ย่อมไม่อยู่ในฐานะ ที่จะป้องกันประเทศได้นาน ถ้าหากถูกรุกรานโดยประเทศเพื่อนบ้านที่ใหญ่โตกว่ามากมาย

^๔ Chan Heng Chee, op.cit., p.12.

^๕ Alex Campbell, op.cit., p.14.

^๖ Lee Ching Ming, op.cit., p.9.

^๗ Ibid.

นายลีควนยิวเคยกล่าวว่ "ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าเอเชียอาคเนย์จะมีสถานการณ์เช่นไรในอนาคต แต่สิ่งหนึ่งที่พวกเราชาวสิงคโปร์ปรารถนาคือ สภาพที่มีระบบการป้องกันโดยความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค" ^{๕๕} ดังนั้น นโยบายในระยะยาวของสิงคโปร์จึงมีแนวโน้มไปในทางที่หลีกเลี่ยงการไว้กำลังทางทหารของตนเพื่อป้องกันประเทศแต่เพียงผู้เดียว แต่จะหาพันธมิตรอื่น ๆ มาช่วยในการป้องกัน เช่น การจัดตั้งสนธิสัญญาร่วมกันป้องกัน ๕ ชาติในเครือจักรภพอังกฤษที่สิงคโปร์เคยประสบผลสำเร็จมาแล้ว ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากสนธิสัญญานี้ ทำให้สิงคโปร์มีความเข้มแข็งขึ้นทางด้านกาป้องกันประเทศ และขณะเดียวกันก็ช่วยคลงงบประมาณ ทางกาทหารของตนให้เหลือน้อยลงได้อีกด้วย

ทรัพยากรธรรมชาติ

มองทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อความเข้มแข็งและความมั่งคั่งของประเทศอย่างมากมีอยู่ ๓ ประการคือ ทรัพยากรประเภทอาหาร ทรัพยากรประเภทแร่ธาตุ และทรัพยากรประเภทเชื้อเพลิง แต่สิงคโปร์กลับไม่มีทรัพยากรเหล่านี้เลย และแม้แต่แหล่งน้ำสำหรับใช้ดื่มก็มั่งมีอยู่อย่างจำกัดมาก ดังนั้นนอกจากสิงคโปร์จะมีจุดอ่อนที่เป็นประเทศเล็กแล้ว ยังเป็นประเทศที่ขาดทรัพยากรธรรมชาติแทบทุกประเภทอีกด้วย

เมื่อไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ สิงคโปร์จึงต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศแทบทั้งหมดเพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมของตน และเมื่อผลิตสินค้าโลกจำต้องมีตลาดระบายสินค้าเพียงพอในต่างประเทศ ดังนั้นสิงคโปร์ยังคงจะต้องดำเนินนโยบายต่างประเทศที่เป็นมิตรกับทุกประเทศต่อไปในอนาคตไม่ว่าประเทศนั้นจะมีลัทธิการเมืองหรือระบบการปกครองแตกต่างกับสิงคโปร์ในลักษณะใดก็ตาม ทั้งนี้และทั้งนั้นก็เพื่อความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศต่าง ๆ ในโลก คอยส่งเสริมหรือเกื้อหนุนนโยบาย

^{๕๕} ฤทธิ อธิธิประชา, เรื่องเดิม, หน้า ๑๕๓.

ทางด้านการธุรกิจและการค้าของสิงคโปร์เอง โดยผู้นำสิงคโปร์จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาทางการเมืองในอินโดนีเซีย และขยายความสัมพันธ์ทางการค้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศตนได้

เทคโนโลยี

มองทางด้านเทคโนโลยี สิงคโปร์จัดได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตเครื่องมือและสินค้าอุตสาหกรรมแทบทุกประเภทส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น สินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร รถยนต์และเรือเดินสมุทร ซึ่งหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ปัจจุบันสั่งซื้อสินค้าประเภทดังกล่าวจากสิงคโปร์ รวมทั้งประเทศไทยด้วย เช่น ในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ ไทยได้สั่งซื้อเรือลาดตระเวนติดอาวุธจรวดที่สร้างขึ้นในสิงคโปร์ ๓ ลำ เป็นต้น

กล่าวกันว่าเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อการเพิ่มกำลังอำนาจของชาติ คือ เทคโนโลยีเพื่อการอุตสาหกรรม (industrial technology) และเทคโนโลยีเพื่อการผลิตอาวุธสงคราม (Military Technology) ^{๑๐} มองในแง่นี้สิงคโปร์นับว่าเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีไม่น้อย เพราะนอกจากสามารถผลิตสินค้าอุตสาหกรรมได้แทบทุกประเภท ยังสามารถผลิตอาวุธปืน เช่น ปืนเอ็ม ๑๖ และอื่น ๆ เพียงพอต่อความต้องการของกองทัพสิงคโปร์อีกด้วย นายลีควนยิวเคยกล่าวว่า "เมื่อคนรุ่นหนุ่มของสิงคโปร์มีเวลาฝึกฝนเพียงพอระยะหนึ่งแล้ว อาวุธร้ายกาจอย่างซิปนาวุธยอมไม่เกินความสามารถของเราที่จะผลิตได้" ^{๑๑} (ปัจจุบันสิงคโปร์สามารถผลิตอาวุธปืนทุกขนาดได้ ประมาณ ๓๐,๐๐๐ กระบอกต่อปี) ^{๑๒}

^๘ Norman Peagam, "Concerned Kukrit," Far Eastern Economic Review, August 15, 1975, p.46.

^{๑๐} กรมพล ท่องธรรมชาติ, การเมืองระหว่างประเทศ, แดงเดิม, หน้า ๗๕ - ๗๖.

^{๑๑} ฤทธิ อธิธิประชา, เรื่องเดิม หน้าเดิม.

^{๑๒} Norman Peagam, Loc.cit.

จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนี้เอง ทำให้ผู้นำสิงคโปร์ประกาศความเข้มแข็งของ
เสมอในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถภาพการรบของสิงคโปร์
นายลีควนยิวเคยกล่าวว่

. . . เราชาวสิงคโปร์ ประสงค์จะแสดงให้ชนชาติอื่น ๆ ในเอเชีย
ซาคเนยเห็นว่า เราจะยืนหยัดเพื่อบริการปกป้องสิงคโปร์ให้ถึงที่สุด เรา
กำลังทำทุกอย่างให้สิงคโปร์เจริญรุ่งเรืองเรื่องตามความชอบธรรมและควย
เหตุผลทุก แต่มีบุคคลจำนวนมากไม่คำนึงถึงเหตุผล และมีกัมีการกระทำ
ที่ก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นในสิงคโปร์ ซาพเจ้าไม่วัดกว่าอินโดนีเซีย
ปัจจุบันนี้กำลังทางทหารถึง ๔๐๐,๐๐๐ คน เพรวจะใน ๑๐ ปีข้างหน้า
สิงคโปร์จะสามารถฝึกประชากรของตนให้รู้จักใช้อาวุธจรวดนำวิถีได้
ซึ่งสิงคโปร์เชื่อว่า ประเทศอื่น ๆ ในแถบนี้จะไม่สามารถกระทำไคเร็ว
กว่าน . . . ๑๓

ดังนั้นจากจุดอ่อนที่เป็นประเทศเล็ก สิงคโปร์ในอนาคตจะไม่หยุดยั้งการพัฒนากันเทคโนโลยี
ของตนิให้เจริญรุดหน้ามากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีทางกานอุตสาหกรรมและกานทหาร เพื่อให้ระบบ
เศรษฐกิจและระบบการป้องกันประเทศมีความเข้มแข็งอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่เป็นการสนับสนุนและให้
หลักประกันตนินโยบายต่างประเทศของตนิในเวทีการเมืองระหว่างประเทศว่า สิงคโปร์พร้อมที่จะ
ทำการป้องกันประเทศในทุกสภาวะหากตนิถูกรุกราน

เศรษฐกิจ

จากการพัฒนาทางกานอุตสาหกรรมเป็นการใหญ่ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๕ เป็นต้นมา ซึ่งกระทำ
พร้อมกันกับการขยายตลาดสินค้าของตนิอย่างกว้างขวางในตางประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของ
สิงคโปร์มีความมั่นคงเรื่อยมา ซึ่งยังผลให้รายได้ว้เฉลี่ยของประชากรสูงขึ้นตามลำดับ เช่น
เพิ่มจาก ๖๕๕ เหรียญสหรัฐในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ เป็น ๑,๘๑๑ เหรียญในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ ในขณะที่

ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เช่น มาเลเซียขึ้นเพียง ๘๑๕ เหรียญ ไทย ๑๘๘ เหรียญ อินโดนีเซีย ๑๐๐ เหรียญ ฟิลิปปินส์ ๑๘๑ เหรียญ เวียดนามใต้ ๑๒๐ เหรียญ เขมร ๘๐ เหรียญ และลาว ๗๓ เหรียญ เป็นต้น ซึ่งเมื่อเทียบกันแล้วจะเห็นว่า สิงคโปร์มีรายได้เฉลี่ยของประชากร สูงที่สุดในบรรดาประเทศในแถบนี้

สิงคโปร์คงกล่าวมาแล้ว เป็นประเทศที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังนั้น สิงคโปร์จะดำเนินนโยบายต่างประเทศในลักษณะที่มุ่งรักษามลประโยชน์ของตนในด้านการค้าต่างประเทศต่อไป ซึ่งก็อยู่ในแนวทางนโยบายเป็นกลาง โดยจะยึดถือนโยบายผูกมิตรกับทุกประเทศ และไม่คำนึงถึงความแตกต่างกันทางลัทธิทางการเมืองต่อไปในอนาคต

ประชากร

ประชากรเป็นตัวประกอบที่สำคัญต่อฐานะของประเทศ ทั้งทางด้านนิคมและพฤตินัย ในด้านนิคม ประชากรเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ประเทศมีสภาพเป็นรัฐถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ และมีสิทธิต่าง ๆ ที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้ เช่น มีสิทธิที่จะใช้อำนาจอธิปไตยของตนหรือมีสิทธิที่มีความเท่าเทียมกับประเทศอื่น ส่วนในด้านพฤตินัย ประชากรเป็นองค์ประกอบที่ทำให้รัฐเข้มแข็ง เพราะประชากรเป็นพลังแรงงานที่จะทำให้มีการประดิษฐ์เครื่องมือ เครื่องจักรเข้ามาใช้ในการอุตสาหกรรม เป็นผู้ประกอบการผลิตและการบริการต่าง ๆ ในประเทศ รวมทั้งเป็นกำลังที่สำคัญที่ทำให้กองทัพของชาติมีความเข้มแข็ง^{๑๕}

สิงคโปร์แม้จะมีประชากรน้อย คือประมาณ ๒ ล้านคนเศษ แต่ผู้นำสิงคโปร์ได้วางเป้าหมายไว้ว่า จะทำให้ประชากรของทุกคนมีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและการผลิต มีระเบียบวินัย มีความขยันขันแข็ง และพร้อมที่จะเสียสละเพื่อป้องกันประเทศ นายลีควานยิวเคยกล่าวไว้ในหลายโอกาสว่า สิงคโปร์ขาดทรัพยากรธรรมชาติทางด้านแร่ธาตุและอื่น ๆ แต่สิงคโปร์มีประชากร

^{๑๕}

Far Eastern Economic Review, Asia Year Book 1975, pp.189-312.

^{๑๕} กระมล ทองธรรมชาติ, เรื่องเดิม, หน้า ๗๕ - ๗๖.

ที่มีความรู้ความสามารถเป็นทรัพยากรอันล้ำเลิศ ซึ่งในรอบสิบปีที่ผ่านมา สิงคโปร์ได้พยายามฝึกอบรมประชากรของตนตามอุดมการณ์ที่วางไว้ ๔ ประการดังโลกกล่าวไว้ในบทที่ ๔ และผลก็เป็นที่น่าพอใจของผู้นำสิงคโปร์ เพราะชาวสิงคโปร์ในปัจจุบันมีความขยันขันแข็งและมีความสามารถในการผลิตอยู่ในระดับสูง

ด้วยเหตุดังกล่าว ประชากรสิงคโปร์จึงมีบทบาทไม่น้อยในการทำให้ประเทศตนเข้มแข็งทั้งในทางนิเทศน์และพฤตินัย ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียอาคเนย์ได้ยอมรับแล้ววว่าชาวสิงคโปร์เป็นผู้มีความสามารถในการจัดการผลิต มีระเบียบวินัยดี ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นจากผลิตผลทางอุตสาหกรรมของสิงคโปร์ และความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมืองที่ผู้ประสบพบเห็นต่างยกย่องว่าเป็นความจริง

อนึ่งหลายคนตั้งข้อสังเกตว่า สิงคโปร์จะประสบกับปัญหาประชากรประทุ เพราะเนื้อที่ของประเทศมีจำกัด และอัตราความหนาแน่นของประชากรในปัจจุบัน คือ ๔,๐๐๐ คน ต่อพื้นที่ ๑ ตารางกิโลเมตร แต่ทางการสิงคโปร์ได้วางมาตรการแก้ไขไว้แล้ว คือ การส่งเสริมให้ครอบครัวหนึ่ง ๆ มีบุตรเพียงสองคนเท่านั้น และเนื่องจากมีระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง มีความเจริญรุดหน้าทางอุตสาหกรรม สิงคโปร์จึงสามารถสร้างแพลตฟอร์มที่อยู่อาศัยให้ประชากรของตนอย่างเพียงพอ ตามสถิติของทางการปรากฏว่าทุก ๆ ๑๐ นาที จะมีการสร้างแพลตฟอร์มเพิ่มขึ้น ๑ หน่วยไว้เป็นที่อยู่อาศัยของชาวสิงคโปร์

ดังนั้นปัญหาประชากรประทุสำหรับสิงคโปร์จึงไม่มี และคุณภาพของชาวสิงคโปร์จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้สิงคโปร์มีความเข้มแข็งขึ้นในเวทีการ เมืองระหว่างประเทศ ซึ่งย่อมหมายถึงว่าเกียรติภูมิของสิงคโปร์ในสายตาของโลกจะยังคงเป็นประเทศที่มั่นคงประเทศหนึ่ง

^{๑๖} เอกสารวันชาติสิงคโปร์ พิมพ์ในหนังสือพิมพ์ประชาชาติไทย, ๘ สิงหาคม ๒๕๑๗, หน้า ๖.

^{๑๗} Ibid.

อุดมการ

สาเหตุที่ทำให้ประชาชนภายในประเทศคัดค้านนโยบายของรัฐบาลส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและอุดมการของรัฐบาลและของประเทศชาติ จึงเกิดความไม่ไว้วางใจรัฐบาล ซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งการขาดอุดมการร่วมกันระหว่างรัฐบาลและประชาชน

สิงคโปร์นับตั้งแต่ได้รับเอกราชในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ ก็ได้พยายามชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงอุดมการสำคัญ ๔ ข้อ ของตน คือ (๑) อุดมการส่งเสริมสังคมที่มีคนหลายเชื้อชาติ (๒) อุดมการมุ่งฝึกประชากรให้มีความสามารถและมีระเบียบวินัยดี (๓) อุดมการปลูกฝังความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ และ (๔) อุดมการปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลง ดังโลกก้าวไวแล้วในบทที่ ๔ และเท่าที่ปรากฏประชาชนชาวสิงคโปร์ได้เข้าใจและเห็นด้วยกับอุดมการเหล่านี้เป็นอย่างดี แม้จะมีผู้คัดค้านบางก็เป็นเพียงส่วนน้อย เช่น สมาชิกของพรรคฝ่ายค้าน และกลุ่มที่นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นต้น

ดังนั้นนโยบายทั้งภายในและนโยบายต่างประเทศที่ผู้นำสิงคโปร์ เลือกปฏิบัติขึ้นจึงไม่ถูกประชาชนส่วนใหญ่คัดค้าน ลักษณะของนโยบายจึงมีความแน่นอนและมองเห็นได้ชัด เช่น นโยบายไม่เข้ากับฝ่ายใด นโยบายมุ่งการค้าต่างประเทศเป็นสำคัญ และนโยบายวางดุลอิทธิพลของประเทศอิทธิพลอำนาจ เป็นต้น ซึ่งนโยบายต่างประเทศเหล่านี้เท่าที่ผ่านมาได้ก่อหนุนและทำจนอุดมการภายใน ๔ ประการดังกล่าวข้างต้นตลอดมา ผู้นำสิงคโปร์จึงยังคงยึดถือนโยบายนี้ต่อไป และประชาชนก็ยังคงสนับสนุนอย่างไม่ต้องสงสัย

คุณภาพของรัฐบาล

คุณภาพของรัฐบาลเป็นตัวประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำให้ฐานะของประเทศสูงขึ้น หรือต่ำลงในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลใดจะมีคุณภาพสูงหรือต่ำนั้นอาจดูได้จากความสามารถของรัฐบาลนั้นจากลักษณะ ๕ ประการ คือ (๑) ความสามารถในการรักษากฎหมายและระเบียบข้อบังคับ (๒) ความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางการเมือง (๓) ความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (๔) ความสามารถในการรักษาขวัญกำลังใจของประชาชนชาติ และ (๕) ความ

๑๘
สามารถในการดำเนินการทางการทูต

พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่กล่าวไว้ในบทนี้ ๆ จะเห็นได้ว่ารัฐบาลของสิงคโปร์เป็นรัฐบาลที่มีความมั่นคงรัฐบาลหนึ่งในภูมิภาคเอเชีย เพราะตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใหญ่ในคณะรัฐบาล ของในด้านการรักษากฎหมายและระเบียบข้อบังคับก็จัดได้ว่ารัฐบาลสิงคโปร์มีความสามารถพอตัว เพราะบ้านเมืองสะอาดเรียบร้อย โจรผู้ร้ายมีน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ เสถียรภาพทางการเมืองของประเทศมั่นคง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ ขวัญและกำลังใจของชาวสิงคโปร์อยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ ทางด้านการทูตก็ไม่ปรากฏว่าสิงคโปร์ถูกตำหนิในองค์การระหว่างประเทศ และความสัมพันธ์ฉันมิตรกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกก็อยู่ในเกณฑ์ดีตลอดมา จึงนับได้ว่าคุณภาพของรัฐบาลสิงคโปร์อยู่ในระดับสูงและนี้ย่อมหมายถึงว่าเกียรติภูมิของประเทศในวงการเมืองของโลก จะยังเป็นที่นับถือของประเทศต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งย่อมเป็นที่แน่นอนว่าสิงคโปร์จะดำเนินนโยบายทุกอย่างเพื่อรักษาเกียรติภูมินั้นไว้ให้ถาวรสืบไป

จากปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสิงคโปร์จะก้าวหน้าต่อไปในอนาคต เพราะความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจที่ ตลอดจนคุณภาพที่เข้มแข็งของประชากร การมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่และคุณภาพที่สูงของรัฐบาล ต่างก็เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้สิงคโปร์มีความเข้มแข็งและอยู่รอดได้ แม้จะมีความคืบหน้าไปปัจจัยทางด้านภูมิรัฐศาสตร์และด้านทรัพยากรธรรมชาติก็ตาม

ในอนาคตเป็นที่เชื่อกันค่อนข้างแน่นอนว่า ผู้นำสิงคโปร์จะพยายามอย่างสุดความสามารถในการทำให้ประเทศของตนมีบทบาทเป็นศูนย์กลางทางการค้า การธนาคาร และการคมนาคมขนส่งที่มีความสำคัญยิ่ง ๆ ขึ้นไปจุดหนึ่งของโลก โดยสิงคโปร์จะขยายบทบาทการให้บริการเหล่านี้แก่ประเทศในภูมิภาคเอเชียให้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็จะให้ประเทศมหาอำนาจ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต ญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ ใ้บริการท่าเรือของตนได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าประเทศ

มหาอำนาจนั้นจะใช้หาเรือของคนเพื่อความมุ่งหมายทางด้านการค้าหรือทางการส่งเสริมแสนยานุภาพทางเรือของตนก็ตาม ทั้งนี้ผู้นำสิงคโปร์เคยกล่าวในหลายโอกาสว่า สิงคโปร์ประสงค์จะเป็นประเทศที่ใหญ่ประโยชน์แก่ทุกประเทศ และประสงค์จะให้ทุกประเทศเห็นว่าการคงอยู่ของสิงคโปร์เป็นสิ่งจำเป็นในภูมิภาคและในโลก^{๑๘}

ดังนั้นแนวโน้มของนโยบายต่างประเทศสิงคโปร์ในอนาคตจึงมีลักษณะไปในทางที่จะรักษาหลักใหญ่ ๆ ของนโยบายต่างประเทศที่ตนกำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน เช่น นโยบายไม่เข้ากับฝ่ายใด (Non-Alignment) นโยบายวางจุดอิทธิพลของประเทศมหาอำนาจและนโยบายความร่วมมือในกลุ่มประเทศภูมิภาค ซึ่งเท่าที่ปรากฏจึงได้กล่าวมาแล้วในบทอื่น ๆ นโยบายเหล่านี้ได้มีส่วนสำคัญในการเพิ่มพูนความมั่นคงให้แก่สิงคโปร์ทั้งทางการเมืองภายในและต่างประเทศ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม นโยบายเหล่านี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้สิงคโปร์อยู่รอดได้ในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา และจะยังคงให้หลักประกันแก่การอยู่รอดของสิงคโปร์ได้เป็นอย่างดีอีกต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ดี ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นของบทนี้ว่า แนวโน้มที่ผู้เขียนวิเคราะห์มาทั้งหมดนี้ เป็นลักษณะแนวโน้มที่น่าจะเป็นไปได้ในระยะ ๕ ถึง ๑๐ ปีข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นระยะเวลาที่เชื่อว่านายกรัฐมนตรีลีควงยิวของสิงคโปร์ซึ่งปัจจุบันมีอายุ ๕๓ ปี จะยังคงอยู่ในตำแหน่งผู้นำของประเทศต่อไป ทั้งนี้หากปราศจากซึ่งนายลีควงยิว จะควยสาเหตุ

ใด ๆ ก็ตาม โฉมหน้าทางการเมืองและความมั่นคงของสิงคโปร์ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ เพราะเท่าที่ปรากฏในกลุ่มผู้นำที่สำคัญของสิงคโปร์ในปัจจุบัน ยังไม่มีใครพิสูจน์ให้เห็นว่าตนสามารถและพร้อมที่จะบริหารประเทศสืบต่อจากนายลีควงยิวได้อย่างมีความมั่นใจ^{๒๐} ซึ่งปัญหานี้ชาวสิงคโปร์ก็เห็นห่วงกันมาก และนายลีควงยิวก็เคยแสดงความคิดเห็นวิตกเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

^{๑๘} Iain Buchanan, *op.cit.*, pp. 265-267.

^{๒๐} ดูเพิ่มเติมจาก Pakir Singh, "The Successors," *Asia Week*, No. 46 (November 12, 1976), p. 15.

. . . คนหนุ่มสาวเป็นจำนวนมากของสิงคโปร์ในปัจจุบัน ผู้ซึ่งไม่เคย
 ประสบพบเห็นความยากลำบากในการสร้างสรรค์สิงคโปร์ในระยะแรก
 ความสำเร็จสำคัญเพียงใด จึงมักสรุปว่า ความมั่นคง ความเจริญ
 และความมีระเบียบแบบแผนของสิงคโปร์ในปัจจุบันนั้น เกิดขึ้นตามวิถีจักร
 ของธรรมชาติที่ค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งความจริงแล้วไม่ใช่ เพราะสิ่ง
 ต่าง ๆ ที่เสริมสร้างความมั่นคงให้แก่สิงคโปร์นั้น ไ้มาจากการกระทำ
 การวางแผนอย่างสุขุมรอบคอบ การทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิด
 และที่สำคัญก็คือได้จากความวิริยะอุตสาหะและการอุทิศตนเองเพื่อ
 ประเทศชาติของคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีเพียงไม่กี่คน . . . สิงคโปร์ใน
 อนาคตจะยังคงมีโอกาสสูงเรื่องและมั่นคงต่อไป หากผู้นำและคนใน
 ยุคถัดไปยังคงรู้จักตอบโต้อย่างฉับพลันในปัญหาการรักษามวลประโยชน์
 ของชาติ รู้จักคุณค่าของความสามัคคี รู้จักการปรองดองเพื่อผู้
 สำเร็จและที่สำคัญก็คือต้องระมัดระวังที่จะเดินให้ถึงหลักชัยแห่งเป้าหมาย
 ของประเทศชาติ . . . ๒๑

อนึ่ง ความสำเร็จทั้งหลายที่สิงคโปร์ได้รับในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ถ้าพิจารณากันอย่าง
 เป็นธรรมแล้ว ก็ต้องยกประโยชน์ให้แก่ความสามารถของนายลีควอนยิวเป็นสำคัญ เพราะเป็นผู้วาง
 รากฐานแห่งนโยบายที่สำคัญ ๆ ทั้งหมดให้แก่สิงคโปร์ ทั้งยังเป็นตัวจักรสำคัญที่คอยผลักดันให้มีการ
 ปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดผลอย่างจริงจังตามเป้าหมายในโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลอีกด้วย ดังนั้นใน
 อนาคตอันยาวนานและในสภาพที่สิงคโปร์ไม่มีนายลีควอนยิวและกลุ่มผู้นำในพรรค P.A.P. ที่มีความ
 สามารถเพียงไม่กี่คนแล้ว ปัญหาความมั่นคงและการอยู่รอดของสิงคโปร์ก็จะเป็นปัญหาใหญ่และ
 ท้าทายความสามารถของผู้นำสิงคโปร์รุ่นต่อไปเป็นอันมาก.